अ॒ने॒नस॑मष्ठी॒वद्भ्याꣳ स॒ति यत्प॑रा॒शसा॑ न॒शेऽग्निर्मा॒ तस्मा॒देन॑सः पुनी॒त न॒स्त्रीणि॑ च ॥ १२ ॥

गार्ह॑पत्य ऋ॒तेन॒ यद्धस्ता॑भ्यां॒ यन्मयि॑ मा॒ता यदा॑ पि॒पेष॒ यद॒न्तरि॑क्षं॒ यदा॒शसाति॑क्रामामि त्रि॒ते दे॒वा गार्ह॑पत्योदि॒विजा॒ता यदाप॑ इ॒मम्मे॑ वरुण॒ तत्वा॑यामि॒ त्वन्नो॑ अग्ने॒ स त्वन्नो॑ अग्ने॒ त्वम॑ग्ने अ॒यासि॑ ॥

त्रयोदशोऽनुवाकः ।

यत्ते॒ ग्राव्णे॑सा॑ चि॒च्छिदुः ामराजन्। प्रि॒याण्यङ्गा॑नि॒ स्वधि॑ता॒परू॑ꣳषि। तत्संध॒त्स्वाज्ये॑नो॒त व॑र्द्धयस्व। अ॒ना॒गसो॒ अध॒मित्सं॒क्षये॑म। यत्ते॒ ग्रावा॑ बा॒हुच्यु॑तो॒ अचु॑च्यवुः। नरो॒ यत्ते॑ दुदु॒हुर्द्दक्षि॑णेन। तत्त॒ आप्या॑यतां॒ तत्ते॑। निष्ट्या॑यतां देव सोम। यत्ते॒ त्वचं॑ बिभि॒दुर्यच्च॒ योनि॑म्। यदा॒ स्थाना॒त् प्रच्यु॑तो॒ वेन॑सि॒त्मना॑ ॥ १ ॥

त्वया॒ तत्सो॑म गु॒प्तमस्तु नः। सा नः॑ स॒न्धा स॑त्पर॒मे व्यो॑मन्। अहा॒च्छरी॑रं॒ पय॑सा स॒मेत्य॑। अ॒न्यो॑न्यो भवति॒ वर्णो॑ अस्य। तस्मि॑न् व॒यमुप॑हूता॒ः स्तव॑स्मः। आनो॑ भज॒ सद॑सि वि॒श्वरू॑पे। नृ॒चक्षा॒ः सोम॑ उ॒तसु॒श्रुग॑स्तु। मा नो॒ विहा॑सी॒द्गिर॑ आवृणा॒नः। अना॑गास्त॒नुवो॑ वावृधा॒नः। आनो॑रू॒पं व॑हतु॒ जाय॑मानः ॥ २ ॥